

59-Giới Nhuộm Y Hoại Sắc:

Phật tại thành Vương xá, lúc đó trong thành do nhân duyên rồng làm mưa nên mở hội một tháng ăn mừng, vào ngày hội cuối cùng các nghệ sĩ xiếc trình diễn được thưởng rất nhiều tiền. Lục quần Tỳ kheo cùng đi đến xem, thấy họ được thưởng nhiều tiền nên sai người đến nói với họ rằng: “Các vị được thưởng nhiều tài vật, nên chia cho chúng tôi một phần, nếu không chúng tôi sẽ phá hoại”, sứ đến nói y như vậy, họ nghe rồi liền hỏi là ai sai đến nói, đáp là Sa-môn, lại hỏi là Sa-môn nào, đáp là Sa-môn Thích tử, họ nói: “Chúng tôi nay đã thu hút được người xem, dù có đại nhạc sư ở đây cũng không thể phá hoại được huống chi là Sa-môn Thích tử, chúng tôi không chia phần”, sứ nghe rồi liền trở về báo lại. Lục quần nghe rồi liền giảng màn trướng làm hội trường, ở trong đó mặc y phục bạch y trình diễn, dùng biện tài ca ngợi Phật pháp tăng và Thánh giáo khiến cho hội chúng bên kia dần dần qua tụ hội hết bên này để xem nghe. Các nghệ sĩ bên hội trường này đáng lẽ được thưởng tiền lại không được gì, sau khi biết là do Sa-môn Thích tử gây rối liền quở trách rằng: “Những người này mất pháp Sa-môn, thiêu đốt pháp Sa-môn nên tranh đoạt hết tài vật mà đáng lẽ chúng ta có được”. Có Tỳ kheo thiếu dục tri túc hành hạnh đầu đà nghe biết việc này tâm không vui liền đem việc này bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm họp Tỳ kheo tăng rồi hỏi Lục quần Tỳ kheo: “Các thầy thật đã làm việc này phải không?” Đáp: “Thật đã làm thưa Thế tôn”, Phật liền quở trách: “Tại sao gọi là Tỳ kheo lại mặc y không nhuộm hoại sắc”, nhưng Phật chỉ quở trách mà chưa kết giới.

Phật tại nước Xá-vệ, lúc đó các Tỳ kheo từ nước Kiều-tát-la du hành đến nước Xá-vệ, tháp tùng theo các thương nhơn đi qua con đường hiểm, gặp phải giặc cướp cướp hết tài vật và y phục. Các thương nhơn, các Tỳ kheo và những người xuất gia khác đều lỏa hình, chúa giặc là người mến mộ Phật pháp nên bảo các Tỳ kheo tự đến nhận lại y của mình; người xuất gia khác cũng có y nhuộm, các Tỳ kheo nghi không biết là y của mình hay của người khác nên không dám lấy. Sau đó tuần tự đến nước Xá-vệ đánh lễ Phật rồi ngồi một bên, pháp thường của Phật là khi có khách Tỳ kheo đến đều hỏi thăm có nhẫn đủ không, khát thực có dễ không, đi đường có nhọc mệt không. Lúc đó các Tỳ kheo đều đáp là nhẫn đủ, khát thực không khó, đi đường không nhọc mệt, rồi đem việc trên bạch Phật, Phật do việc này nhóm Tỳ kheo tăng đủ lời khen ngợi giới và người trì giới rồi bảo các Tỳ kheo: “Do mười lợi nên kết giới cho các Tỳ kheo, từ nay giới này nên nói như sau:

Nếu Tỳ kheo được y mới thì nên ở trong ba màu sắc, tùy dùng mỗi màu để nhuộm cho hoại sắc, hoặc màu xanh, hoặc màu xám hoặc màu đỏ

đen. Nếu Tỳ kheo không dùng ba màu sắc này nhuộm cho hoại sắc y mà mặc y mới thì phạm Ba-dật-đề.

Y mới là vải mới hoặc nhận được vải cũ từ người khác, do mới được nên cũng gọi là vải mới. Ba màu hoại sắc là xanh, xám và đỏ đen. Nếu Tỳ kheo được vải màu xanh nên lấy hai màu còn lại làm tịnh (nhuộm cho hoại sắc gọi là tịnh); nếu được vải đen xám cũng lấy hai màu còn lại làm tịnh; nếu được vải đỏ cũng lấy hai màu còn lại làm tịnh; nếu được vải vàng thì nên lấy ba màu sắc trên làm tịnh; được vải màu đỏ tươi cũng nên lấy ba màu sắc trên làm tịnh.

Tướng phạm trong giới này là nếu Tỳ kheo đắp y không làm tịnh thì phạm Ba-dật-đề, nếu mặc thử một chút thì phạm Đột-kiết-la; vải may phụ cụ không làm tịnh cũng phạm Ba-dật-đề; vải may áo gối cũng phạm Ba-dật-đề. Nếu Tỳ kheo được vải mới muốn làm tịnh, nên lấy một mảnh vải cũ vá vào, may ngược ra ngoài gọi là làm tịnh, cũng gọi là làm cho hoại sắc, vì khác với thế tục.